

kan göra invändningar mot projektet i detta tillståndsförfarande (det vill säga att de i det nationella målet kan hävda att deras liv, deras hälsa eller deras egendom hotas genom effekterna av projektet eller att de i orimlig omfattning besväras av lukt, buller, rök, damm, vibrationer eller på annat sätt)?

Om den första frågan besvaras jakande:

2. Innefattar unionsrätten, särskilt direktiv 2011/92, genom sin direkta effekt ett krav att beslutet inte ska ha den bindande verkan som anges i den första frågan?

(¹) EUT L 26, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7 november 2013 —
Annegret Weitkämper-Krug mot NRW Bank**

(Mål C-571/13)

(2014/C 24/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Annegret Weitkämper-Krug

Motpart: NRW Bank

Tolkningsfråga

Ska artikel 27.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (¹) tolkas så, att den domstol vid vilken talan inte först väckts och som är exklusivt behörig enligt artikel 22 i förordning nr 44/2001, likväl måste vilandeförklara målet till dess att behörigheten slutgiltigt har fastställts för den domstol vid vilken talan först väckts och som inte är exklusivt behörig enligt artikel 22 i förordning nr 44/2001?

(¹) EGT L 12, 2001, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d'appel
(Belgien) den 8 november 2013 — Hewlett-Packard
Belgium SPRL mot Reprobel SCRL**

(Mål C-572/13)

(2014/C 24/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hewlett-Packard Belgium SPRL

Motpart: Reprobel SCRL

Tolkningsfrågor

1. Ska uttrycket rimlig kompensation i artikel 5.2 a och artikel 5.2 b i direktiv 2001/29 (¹) tolkas på olika sätt beroende på om mångfaldigande på papper eller varje annat liknande medium utfört med någon form av fotografisk teknik eller genom någon annan process med liknande resultat utförts av användare i allmänhet eller av en fysisk person för privat bruk och varken direkt eller indirekt i kommersiellt syfte? För det fall denna fråga besvaras jakande: På vilken grund ska det göras olika tolkningar?
2. Ska artikel 5.2 a och 5.2 b i direktiv 2001/29 tolkas så att medlemsstaterna enligt dessa bestämmelser har rätt att fastställa rimlig kompensation för rättsinnehavare i form av
 - a) en schablonersättning som ska betalas av tillverkare, importörer och gemenskapsinterna förvärvare av apparater som möjliggör kopiering av skyddade verk vid utsläppande på den nationella marknaden av dessa apparater, vars belopp enbart beräknas utifrån den hastighet med vilken kopian kan göra ett antal kopior per minut utan någon annan koppling till den skada som rättsinnehavarna eventuellt åsamkats, och
 - b) en proportionell ersättning som enbart fastställs genom ett enhetligt pris som ska multipliceras med det antal kopior som gjorts som varierar beroende på om gäldenären har samarbetat vid uppbörden av denna ersättning som ska betalas av de fysiska eller juridiska personer som gör kopior av verk, eller i förekommande fall, i stället av de som mot ersättning eller kostnadsfritt ställer en apparat för mångfaldigande till andras förfogande.

För det fall att denna fråga besvaras nekande: Vilka relevanta och sammanhängande kriterier ska medlemsstaterna iakta för att kompensationen ska anses vara rimlig i enlighet med unionsrätten och för att säkerställa en skäligen avvägning mellan de berörda personernas intressen?

3. Ska artikel 5.2 a och 5.2 b i direktivet tolkas på så sätt att medlemsstaterna enligt dessa bestämmelser har rätt att tilldela hälften av den rimliga compensation som tillkommer rättsinnehavare till förläggare av verk som skapats av upphovsmännen utan att förläggarna har någon som helst skyldighet att, ens indirekt, låta en del av den compensation som upphovsmännen gått miste om komma de senare till godo?
4. Ska artikel 5.2 a och 5.2 b i direktiv 2001/29 tolkas så att medlemsstaterna enligt dessa bestämmelser får införa ett icke-differentierat system för uppbörd av rimlig compensation som tillkommer rättsinnehavare i form av ett schablonbelopp och ett belopp per kopia som implicit men med säkerhet delvis omfattar kopiering av notblad och mångfaldigande som utgör intrång?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Talan väckt den 14 november 2013 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-576/13)

(2014/C 24/12)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Nicolae och S. Pardo Quintillán)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa, i enlighet med artikel 258 första stycket FEUF att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 FEUF som en generell regel föreskriva att stuveriföretag verksamma i spanska hamnar av allmänintresse måste ingå i ett SAGEP (Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios, en företagsform för administration av stuveriverksamhet) och att de i alla händelser inte får anställa sin egen personal, varken fast eller tillfällig, på den öppna marknaden om inte den personal som SAGEP:en tillhandahåller är olämplig eller otillräcklig, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionens talan mot Konungariket Spanien rör det regelverk som inrättats genom lagen om statliga hamnar och om handelsflottan (Ley de puertos del estado y de la marina mercante) vad gäller stuveriföretag, avseende administrationen personal för varuhantering i hamnar.

Kommissionen anser att det regelverket, vilket som en generell regel föreskriver att stuveriföretag verksamma i spanska hamnar av allmänintresse måste ingå i ett SAGEP och att de i alla händelser inte får anställa sin egen personal, varken fast eller tillfällig, på den öppna marknaden om inte den personal som SAGEP:en tillhandahåller är olämplig eller otillräcklig, är oförenligt med Konungariket Spaniens förpliktelser enligt artikel 49 FEUF, om etableringsfrihet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Kiel (Tyskland) den 15 november 2013 — Hans-Jürgen Kickler m.fl. mot Republiken Grekland

(Mål C-578/13)

(2014/C 24/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Kiel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk

Motpart: Republiken Grekland

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 1 i rådets förordning (¹) (EG) nr 1393/2007 av den 13 maj 2007 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (nedan kallad förordning nr 1393/2007) tolkas så, att en talan genom vilken en förvärvare av statsobligationer gör gällande betalningskrav i form av fullgörelse- och skadeståndsanspråk mot motparten, ska anses utgöra "mål och ärenden av civil eller kommersiell natur", i den mening som avses i artikel 1.1 första meningen i förordningen, om förvärvaren har avböjt det erbjudande om utbyte av obligationerna som motparten lade fram i slutet av februari 2012, vilket möjliggjordes genom den grekiska lag nr 4050/2012 ("Greek-Bondholder-Act")?